

چرا اسرائیل از توافق احتمالی ناراحت است؟

پیامد مذاکرات ایران و آمریکا برای رژیم صهیونیستی

حجیم رامون، عضو سابق کنست در تحلیل خود در معاریو اذعان کرد که تنها دستاورد تلاش نتانیاهو از تحت فشار گذاشتن ترامپ برای خروج یکجانبه از توافق برجام، آسیب به امنیت رژیم صهیونیستی بود. (رژیم) اسرائیل نه تنها نباید بر برچیده شدن تأسیسات هسته‌ای ایران تأکید کند، بلکه باید با عبرت از پیامد اقدام گذشته بر این مذاکرات اثرگذار باشد و سبب شود آمریکا به توافقی بهتر از برجام یا ایران برسد.

بر این اساس، رژیم صهیونیستی به دیگر در شرایطی قرار گرفته است که به موضوع آن توجهی نمی‌شود، زیرا موضوع این رژیم با واقعیت مطابقت ندارد

با این حال، «موقفیت» نتانیاهو به یک «فاجعه» تبدیل شد. زیرا زمانی که دولت ترامپ از توافق هسته‌ای خارج شد، ایران از اورانیوم ۱۱ هزار کیلوگرم با غنی پایین و ۲۰ هزار سانتریفیوژ، تنها ۳۰۰ کیلوگرم اورانیوم و حدود ۶ هزار ۱۰۰ سانتریفیوژ داشت. در همین زمینه، از زمان امضای برجام، همه سازمان‌های اطلاعاتی جهان، از جمله سازمان‌های اطلاعاتی (رژیم) اسرائیل، دریافت‌ه بودند که بر اساس توافق، ایرانی‌ها همه آنچه را که از آنها خواسته شد، رعایت کردند و آژانس نیز در ۹ گزارش جداگانه پابندی ایران به توافق را تأیید کرده بود. بنا بر ادعای ترامپ، با این حال، ایرانی‌ها در واکنش به تصمیم ترامپ برای خروج از برجام، یک سال بعد توسعه برنامه هسته‌ای خود را از سر گرفتند و به سمت ساخت سلاح هسته‌ای رفتند. در فوریه سال جاری (اواخر بهمن و اوایل اسفند ۱۴۰۳) آژانس بین المللی انرژی اتمی گزارش داد که ایران ۲۷۴ کیلوگرم اورانیوم غنی شده تا سطح بالای ۶۰ درصد دارد. به نوشته رامون، درک این نکته حائز اهمیت است که سطح غنی‌سازی ۶۰ درصد را می‌توان ظرف چند روز به سطح غنی‌سازی ۹۰ درصدی مورد نیاز برای ساخت کلاهک هسته‌ای رساند و در حال حاضر (رژیم) اسرائیل توانایی جلوگیری از این امر را ندارد و این واضح‌ترین دلیل شکست سیاست نتانیاهو است.

رامون نوشت: مقامات سیاسی اسرائیل پس از توافق ایران با آمریکا و کشورهای اروپایی، از سیاست نتانیاهو به هر شکلی حمایت کردند و تقریباً همه رهبران احزاب به آن اختلاف با کابینه و چنه در میان اپوزیسیون پس از توافق ادعای اشتباه نتانیاهو مبنی بر بد بودن توافق را پذیرفتند. در همین راستا، نفتالی بنت، نخست وزیر سابق این رژیم حتی توافق هسته‌ای را با توافقی مونیخ مقایسه کرد و یائیر لاپید، آویگدور لیبرمن و حتی اسحاق هرزئوگ که در آن زمان رئیس حزب کارگر بود، پاسخ‌های به همان اندازه تند منتشر کردند. در مقابل، تصمیم ترامپ برای خروج از برجام در نظام سیاسی این رژیم به شور و شوق پذیرفته شد. بنت و یائیر لاپید، رئیس جمهور

سازمان با کمترین هزینه انجام شد. با این حال، نتانیاهو پس از کنار گذاشتن گزینه نظامی به هرگز از آن استفاده نکرد، به سمت بهره‌برداری از گزینه سیاسی برای توقف برنامه هسته‌ای ایران تمایل پیدا کرد. در همین حال، در طی سال‌های ۲۰۱۳ تا ۲۰۱۵، جامعه بین‌الملل به رهبری ایالات متحده، مذاکراتی را با ایران با هدف تدوین توافقی برای محدود کردن برنامه هسته‌ای این کشور در آرای لغو تحریم‌های اقتصادی انجام داد که در اواسط دهه ۲۰۰۰ علیه ایران اعمال و از سال ۲۰۱۰ به شدت تشدید شده بود. در این شرایط، نتانیاهو به جای پیوستن به جامعه بین المللی برای تدوین توافق هسته‌ای محدود و تلاش برای نفوذ و تأثیر در آن به گونه‌ای که منافع (رژیم) اسرائیل را تضمین کند، از همان ابتدا این ایده را رد کرد. وی پس از توافق، در اوایل سال ۲۰۱۵، بر خلاف میل باراک اوباما، رئیس جمهور اسبق آمریکا، و با فشاری بر شکست این توافق، صدمات سیاسی و اقتصادی سنگینی را متوجه (رژیم) اسرائیل ساخت.

به نوشته رامون، در آن زمان، ادعای نتانیاهو مبنی بر اعطای مجوز به ایران برای ساخت بمب هسته‌ای در پایان توافق، عوام‌فریبی کامل بود. زیرا توافق، دستیابی ایران به توانمندی برای ساخت بمب را برای مدتی طولانی به تعویق انداخته بود.

در ژوئیه ۲۰۱۵ (تیر ۱۳۹۴)، توافق هسته‌ای بین ایران و ایالات متحده و برخی کشورهای اروپایی امضا شد. در همان زمان ایران در آستانه امضای قرارداد بیش از ۱۱ هزار کیلوگرم اورانیوم با غنی پایین و حدود ۲۰ هزار سانتریفیوژ برای غنی‌سازی اورانیوم در اختیار داشت که بر اساس توافق محدود کرد.

با این حال، با تغییر دولت در ایالات متحده و به نوشته رامون، در آن زمان، ادعای نتانیاهو با هدف متقاعدکردن رئیس جمهور منتخب برای خروج از توافق هسته‌ای (برجام) یک کارزار بسیار جدی راه انداخت. در آخر، تلاش‌های نتانیاهو به ثمر نشست و ترامپ در سال ۲۰۱۸ خروج یکجانبه آمریکا از برجام و تمدید تحریم‌هایی را که بر اساس آن لغو شده بود، اعلام کرد.

پزشکیان در پاسخ به تماس تلفنی رهبر ملی ترکمنستان:

رئیس جمهور با بیان اینکه جمهوری اسلامی ایران از هر نظر و اقدامی در زمینه برقراری و تقویت صلح و آرامش استقبال و حمایت می‌کند، گفت: صلح و اعتماد باعث عمیق‌تر و پایدارتر شدن همکاری‌های اقتصادی، تجاری، فرهنگی و سیاسی کشورها با یکدیگر می‌شود. به گزارش ایسنا به نقل از پایگاه اطلاع رسانی ریاست جمهوری، مسعود پزشکیان بعد از ظهر امروز شنبه در پاسخ به تماس تلفنی «قرابت‌نلی بردی محمداف» رهبر ملی ترکمنستان، ضمن ابراز رضایت از روند رو به گسترش روابط و همکاری‌های فی‌مابین به خصوص در عرصه‌های اقتصادی، تجاری و فرهنگی اظهار داشت: امیدوارم کمسیون مشترک همکاری‌های اقتصادی دو کشور که به زودی در تهران برگزار خواهد شد، در تسریع اجرای توافقات فی‌مابین و نیز ارتقای سطح تعاملات دو کشور سهم موثری داشته باشد.

رئیس جمهور با قدردانی از دعوت رئیس شورای مصلحت خلق ترکمنستان از وی برای سفر به این کشور و شرکت در نشست بین‌المللی «صلح و اعتماد» که به مناسبت پذیرش پیشنهاد ترکمنستان

به گزارش ایرنا، حجیم رامون امروز در گزارشی تحلیلی در روزنامه صهیونیستی معاریو به بررسی روند مذاکرات ایران و آمریکا و نیز تلاش پنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر این رژیم برای شکست مذاکرات جاری پرداخت. رامون در این گزارش تلاش نتانیاهو را بررسی کرد و نوشت: امروز به وضوح مشخص است که تلاش نتانیاهو در کارزار علیه توافق هسته‌ای ایران و آمریکا در زمان ریاست جمهوری باراک اوباما، فاجعه‌ای است که تنها تهران را به سلاح هسته‌ای نزدیک‌تر کرد و با این شرایط، تنها می‌توان امیدوار بود که دونالد ترامپ، رئیس جمهور آمریکا از گذشته درس گرفته باشد.

هفته گذشته در پی ادعای نیویورک‌تایمز مبنی بر قصد رژیم صهیونیستی برای حمله به تأسیسات هسته‌ای ایران، دفتر نخست‌وزیری این رژیم اعلام کرد که نتانیاهو بیش از یک دهه است که مبارزات جدی جهانی علیه برنامه هسته‌ای ایران را رهبری می‌کند و در این راستا، اقدامات آشکار و پنهان بی‌شماری را در این کارزار انجام داده است. با این حال، تنها ثمره کارزار این است که ایران امروز زرادخانه هسته‌ای ندارد. بنا به ادعای رامون، در حال حاضر هیچ فاصله‌ای بین این بیانه فخرخروشانه دفتر نخست‌وزیری و واقعیت تأسیسات هسته‌ای ایران وجود ندارد. در آن زمان، رئیس آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در سفر به ایران ادعا کرد که این کشور از ساخت بمب هسته‌ای دور نیست و وزیر وقت امور خارجه آمریکا نیز در همین راستا گفت که ایران به طرز خطرناکی به سلاح هسته‌ای نزدیک‌تر شده است. وی افزود: به تعبیر نتانیاهو، ایران تنها یک قدم با بمب هسته‌ای فاصله دارد.

رامون گفت: زمانی که نتانیاهو در سال ۲۰۰۹ به قدرت بازگشت، ایران با بمب هسته‌ای فاصله زیادی داشت. بنابراین، از هر منظر، سیاست او در قبال برنامه هسته‌ای ایران یک شکست راهبردی است.

در این باره، از ایک‌سو، نتانیاهو با تلاش فراوان هرگونه اقدام دیپلماتیک مهمی که ایران را از سلاح هسته‌ای دور کند، خنثی می‌کرد و از سوی دیگر، وی هرگز جرأت حمله نظامی به ایران را نداشت. وی بلافاصله پس از پیروزی در انتخابات ۲۰۰۹ اعلام کرد که اگر جهان نتواند برنامه هسته‌ای ایران را متوقف کند، (رژیم) اسرائیل تأسیسات غنی‌سازی اورانیوم ایران را بمباران خواهد کرد. به نوشته رامون، نتانیاهو با این بیانه از خود آریل شارون و ایهود اولمرت، نخست‌وزیران اسبق رژیم صهیونیستی منحرف شد. وی افزود: شارون و اولمرت به برنامه هسته‌ای ایران به عنوان یک مشکل جهانی می‌نگریستند و معتقد بودند که (رژیم) اسرائیل به تنهایی توانایی توقف آن را ندارد. به همین دلیل آن دو سیاست خود را بر ایجاد یک اتحاد نزدیک راهبردی با ایالات متحده بر این موضوع استوار کردند.

در همین ارتباط، نتانیاهو در اولین سال‌های پس از بازگشت به قدرت، بر گزینه نظامی علیه ایران تمرکز کرد. وی حدود ۱۰ تا ۱۳ میلیارد دلار بودجه توسعه توانمندی‌های نظامی با هدف حمله به پروژه هسته‌ای ایران صرف کرد، اما ترسید و دستور حمله نداد. بر اساس گزارش رامون، این ایده که اسرائیل همان طور که تأسیسات هسته‌ای محدود عراق و سوریه را نابود کرد، توانایی نابودی گسترده برنامه هسته‌ای ایران دارد، اساساً ناقض است و قابل تکیه نیست. همان طور که مسؤلمان تأییدهای امنیتی و نظامی به نتانیاهو گفتند که بمباران تأسیسات، برنامه هسته‌ای ایران را از بین نمی‌برد و تنها یک سال تا دو سال فعالیت ایران را به عقب می‌اندازد. در همین زمینه، مثیر داگان رئیس موساد با بمباران تأسیسات غنی‌سازی اورانیوم در ایران مخالفت کرد و گفت که تنها راه به تعویق افتادن توسعه برنامه هسته‌ای ایران از طریق عملیات‌های مخفیانه و ترور هدفمند است. به گفته رامون، موساد در عملیات مخفی خرابکاری یا ترور علیه برنامه هسته‌ای ایران به دستاوردهای فوق‌العاده‌ای دست یافت، و اقدام این

سر مقاله

چه کسی را می‌توان اقتصاددان خیره نامید؟

ادامه از صفحه یک برای این کار، یک اقتصاددان افزون بر داشتن دانش کافی درباره اقتصاد بخش‌های مختلف یاد شده، نیازمند ابزارهای لازم برای تجزیه و تحلیل واقعیت‌ها در این زمینه‌ها و بخش‌ها و پیش‌بینی درست آینده آنها است. از این رو است که در دوره‌های آموزشی قابل قبول رشته اقتصاد، افزون بر درس‌های متنوع در زمینه‌های بخش‌های مختلف اقتصادی یاد شده، درس‌هایی مانند ریاضیات، آمار، روش تحقیق، اقتصاد سنجی، حسابداری، ارزیابی اقتصادی، تحلیل‌های مالی، نظریه‌بازی و همچون اینها نیز گنجانده می‌شود. برای شناخت بهتر اینها یک اقتصاددان افزون بر داشتن دانش کافی درباره هر یک از بخش‌های اقتصادی و فرایندهای تخصیص در آنها و تفاوت‌های هر بخش در زمینه‌های مختلف با بخش‌های دیگر، باید دانش فرایند شکل‌گیری و تحولات نظریه‌ها و دانش در هر زمینه را نیز داشته باشد که این فرایند را تاریخ اندیشه‌ها و نظریه‌های اقتصادی نیز می‌نامیم. برای درک بهتر این موضوع در دوره آموزشی رشته اقتصاد افزون بر گنجانده شدن درس تاریخ اندیشه‌ها و نظریه‌های اقتصادی، در بیشتر درس‌ها، هنگام آموزش نظریه‌ها، فرایند شکل‌گیری آنها نیز آموزش داده می‌شود تا درک بهتری از نظریه‌ها و خطاهای احتمالی در کاربرد و تحلیل بر مبنای آنها ایجاد شود.

به طور معمول، مجموع این دانش‌ها درباره علم اقتصاد و الزامات اقتصاددان شدن در دوره‌های آموزشی کارشناسی و کارشناسی رشته اقتصاد گنجانده می‌شود و کسی می‌تواند اقتصاددان شود که دانش کافی در این اندازه را داشته باشد. البته اینها به معنای آن نیست که هر کس مدرک کارشناسی و کارشناسی ارشد (و یا دکتری اقتصاد) را دارد، یک اقتصاددان خیره یا حتی یک اقتصاددان است. یک اقتصاددان نه تنها باید این دوره‌ها را گذرانده و آموزش لازم را دیده باشد، بلکه افزون بر آن، باید توانایی‌های لازم برای شناخت، تحلیل و پیش‌بینی واقعیت‌ها را نیز داشته باشد. هیچ شکی نیست کسی که تفاوت و شباهت بخش‌ها و فعالیت‌های مختلف اقتصادی را نمی‌داند، نمی‌تواند تحلیل درستی از واقعیت‌های درون بخشی، میان بخشی و فرایضی اقتصادی داشته باشد. اگر تفاوت و شباهت عرضه و تقاضای محصولات کشاورزی با کالاهای صنعتی و دیگر کالاها و خدمات را نمی‌داند، نمی‌تواند تحلیل درستی از عرضه و تقاضا در هر یک از این بازارها را انجام دهد، همچنین نمی‌تواند درک درستی از اثرگذاری سیاست‌ها بر هر یک از این بخش‌ها و فعالیت‌های مختلف داشته باشد. یک نکته قابل تأمل در این زمینه این است که به طور معمول در رشته‌های علوم اقتصادی همه درس‌های کاربردی در دوره‌های کارشناسی و برخی درس‌های تخصصی‌تر در دوره کارشناسی ارشد گنجانده و ارائه می‌شود. دوره دکتری و کارشناسی ارشد برخی رشته‌ها مانند اقتصاد نظری تنها برای تقویت دانسته‌های نظری برای مشاغل علمی برگزار می‌شود و همه درس‌های کاربردی لازم برای اقتصاددان شدن در دوره‌های کارشناسی و کارشناسی ارشد ارائه می‌شود. کسی که دانش گسترده و ابزارهای لازم را در سطح کارشناسی و کارشناسی ارشد اقتصاد نیاخته باشد و در نتیجه توانایی‌های لازم برای تحلیل همه زمینه‌های اقتصاد را نداشته باشد، نمی‌تواند به عنوان اقتصاددان مطرح شود. چنین فردی ممکن است از راه‌های مختلف مانند تجربه، گذراندن رشته‌های مرتبط با حتی دکتری اقتصاد (با داشتن تخصص غیراقتصاد) تنها در برخی جنبه‌ها، اطلاعاتی دارد و به صورت جزئی اقتصاد را می‌داند. چنین فردی هیچگاه نمی‌تواند یک اقتصاددان خیره تلقی شود، هرچند ابزارها را بشناسد، دانش برخی شاخه‌ها و یا اطلاعاتی درباره عملکردها و واقعیت‌های موجود داشته باشد. پذیرش متخصصان غیراقتصاد در دوره‌های کارشناسی ارشد و دکتری اقتصاد برای کمک به پژوهش‌های میان رشته‌ای در رشته پایه دانشجو است و این به معنای تربیت اقتصاددان نیست.

باید افزود که پس از داشتن دانش و الزامات یاد شده، تجربه و تمرکز بر مسایل کاربردی نیز به کمک تعمیق دانش و افزایش توانایی‌های پایه‌ای اقتصاددان می‌آید و آن را تقویت می‌کند و هرچه تجربه و تمرکز بر مسایل بیشتر باشد، به خبرگی بیشتر اقتصاددان کمک می‌کند.

بر این پایه انتظار است یک اقتصاددان دانش نظری کافی در زمینه مسایل بخش‌های مختلف اقتصادی را داشته باشد، استفاده از ابزارهای تحلیل را بداند و بتواند به خوبی وضعیت گذشته، حال و آینده را تحلیل کند، به خوبی آینده بازارها، کارکردهای آنها، عکس‌العمل بازارها و فعالان اقتصادی به سیاست‌ها را پیش‌بینی کند. اقتصاددان باید بتواند آینده را پیش‌بینی کند. از جمله توانایی‌های اقتصاددان تدوین برنامه‌های اقتصادی برای بنگاه، سازمان، کشور و مانند اینها است. یک اقتصاددان خیره می‌تواند سیاست‌های اقتصادی بنگاه، سازمان، بخش و کشور را به خوبی تحلیل کند و آثار آن را در بخش‌ها و فعالیت‌های مختلف ارزیابی کند. او می‌تواند سیاست‌های مناسبی برای تحقق از نشانده‌های خبرگی اقتصاددان، جامعیت دانش اقتصادی و غیراقتصادی و تجربه و توان تحلیلی و برنامه‌ها و سیاست‌های پیشنهادی او است. بسیاری از کسانی که دانش جزئی اقتصادی دارند، تحلیل‌های یک بعدی ارائه می‌کنند، پیشنهادهای یک بعدگرنانه دارند و از نگاه به همه ابعاد مساله‌ها ناتوانند.

سیاست روز

اخبار

سخنگوی کمیسیون امنیت:

مشابهت سازی انفجار بندر شهید رجایی

گمانه‌زنی‌های رسانه‌ای است

سخنگوی کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس از ورود این کمیسیون به موضوع حادثه انفجار بندر شهید رجایی خبر داد و گفت که محل انفجار در کنترل نیروهای امدادی و امنیتی است.

به گزارش ایسا، ابراهیم رضایی با اشاره به حادثه انفجار در اسکله شهید رجایی بندرعباس گفت: براساس آخرین اخبار شرایط، محل انفجار در کنترل نیروهای امدادی و امنیتی است و در حال حاضر مهمترین وظیفه ما رسیدگی به وضعیت مصدومان و حادثه دیدگان این انفجار است. وی افزود: برخی رسانه ها در حال مشابهت سازی این انفجار با انفجار بندر بیروت هستند و فرضیه تروریستی بودن این حادثه مطرح شده است؛ همه اینها گمانه زنی های رسانه ای است و هنوز گروه های ارزیاب و کارشناسان ایمنی و امنیتی گزارش اولیه ای که ناشی از انفجار حاصل از مواد شیمیایی یا عملیات تروریستی از موضوع دیگری باشد، را ارائه نکرده اند.

سخنگوی کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس تأکید کرد: در حال حاضر کشور به آرامش و برضیمز از هرگونه ایجاد نگرانی در مردم نیاز دارد.

وی در پایان گفت: امروز کمیسیون امنیت ملی مجلس برای بررسی حادثه جلسه ویژه خواهد داشت و در صورت نیاز هیئتی از سوی مجلس به بندر شهید رجایی اعزام خواهند شد.

وزیر کشور:

اولویت اول

حفظ جان هموطنان و امداد و نجات است

وزیر کشور ضمن ابراز همدردی با خانواده‌های ضایع‌خاتگان حادثه بندر شهید رجایی گفت: اولویت اول، حفظ جان هموطنان و موضوع امداد و نجات است.

به گزارش ایسنا به نقل از پایگاه اطلاع‌رسانی دولت، اسکندر مؤمنی وزیر کشور که به منظور بررسی میدانی حادثه بندر شهید رجایی، عازم بندرعباس شده است، در بدو ورود، گفت: بازدید هوایی صورت گرفت؛ متأسفانه حریق هنوز به طور کامل آتشده است.

وی ضمن ابراز همدردی با خانواده‌های آسیب‌دیدگان این حادثه، اضافه کرد: اولویت اول، حفظ جان هموطنان و موضوع امداد و نجات است، در عین حال، اطفای حریق و جلوگیری از سرایت آتش به بقیه نقاط و بررسی علل این حادثه مد نظر است.

مؤمنی ادامه داد: همچنین از همه شهرهای اطراف و استان‌های دیگر، درخواست شد تا لوازم اطفای حریق، امدادونجات، آمبولانس و تجهیزات مربوطه به اندازه کافی حاضر شود. وزیر کشور خاطرنشان کرد: در گام اول، هر اقدامی که برای امدادونجات و اطفای حریق لازم است، به‌عمل خواهد آمد.

دور سوم مذاکرات ایران و آمریکا

گذر از فضای احساسی با آغاز کار تخصصی

به روند مذاکرات کمک می‌کند، انسجام داخلی پیرامون منافع ملی است.

باید اختلاف نظرهای سیاسی را کنار بگذاریم

وی در ادامه تأکید کرد: امروز همه باید دست از اختلاف نظرهای سیاسی برداشته و یکدیگر را تهدید نکنیم. باید اجازه داد تا وزارت امورخارجه با نگاه به منافع کشور به مسیر خود ادامه دهد. یقیناً وزارت امورخارجه از همه دلسوتر است. اگر این تفکر را داشته باشیم دیگر هر کسی اظهار نظر کارشناسی نخواهد کرد. اختلافات درون کشور پیرامون مواضع درون مذاکرات کاهش پیدا خواهد کرد. در درون کشور آمریکا اختلاف نظر به شدت بالا است. آنها با یک چالش جدی مواجه هستند. ترامپ می‌خواهد به بندرعباس نیز قدردانی کند.

تشدید اختلاف نظرها کمکی به روند مذاکرات نمی‌کند

وی افزود: تشدید اختلاف نظرها پیرامون مذاکرات کمکی به روند مذاکرات نخواهد کرد. ما باید این اختلاف نظرها را کاهش داده و نگرش‌های درون کشور را پیرامون منافع ملی همسو کنیم. این امر به پیشبرد روند مذاکرات و تأمین منافع ملی کشور کمک خواهد کرد. هر دو کشور باید انعطاف‌پذیری و حسن نیت داشته باشند. بدین ترتیب خود به خود به نتیجه خواهد رسید و این نتیجه به نفع مردم ایران و حتی مردم کشورها همسایه خواهد بود.

گودرزی: نتیجه مذاکرات باید برداشته شدن تحریم‌های ظالمانه باشد

همچنین یکی از نمایندگان مجلس شورای اسلامی با اشاره به آثار و تبعات ناشی از تحریم‌های ایالات متحده آمریکا علیه مردم ایران گفت: در این شرایط معتقدم که مذاکرات باید به نقطه‌ای برسد که این تحریم‌های ظالمانه برداشته شوند؛ از این‌که قرار است توافق احتمالی در چند مرحله صورت بگیرد اطلاعی ندارم اما معتقدم که اگر قرار است اتفاقی بیفتد، باید همه تحریم‌ها برداشته شود؛ در این شرایط است که ما می‌توانیم اعلام کنیم که به نتایج

ملموسی دست یافته‌ایم. گودرزی با اشاره به آثار و تبعات ناشی از تحریم‌های ایالات متحده آمریکا علیه مردم ایران تأکید کرد: امروز مشاهده می‌کنیم که مردم با گرفتاری‌های بسیاری از جمله در زمینه خرید دارو و همچنین هزینه‌های سرسام‌آور در حوزه‌های مسکن و خودرو مواجه هستند؛ در این شرایط معتقدم که مذاکرات باید به نقطه‌ای برسد که این تحریم‌های ظالمانه برداشته شوند؛ از این‌که قرار است توافق احتمالی در چند مرحله صورت بگیرد اطلاعی ندارم اما معتقدم که اگر قرار است اتفاقی بیفتد، باید همه تحریم‌ها برداشته شود؛ در این شرایط است که ما می‌توانیم اعلام کنیم که به نتایج ملموسی دست یافته‌ایم.